

[Madsen-Mygdal.]

inden den nye socialdemokratiske Regering har haft Tid eller Lejlighed til at udføre noget som helst, staar Regeringens Medlemmer her ved Aabningen af den første ordinære Rigsdagssamling og forsikrer, at det hele former sig rigtig godt. Naturligvis er det underforstaaet, at den foregaaende Regering udførte et skammeligt Ødelæggelsesværk, men Forholdene har alligevel udviklet sig i den rigtige Retning. Det er gaaet saa mærkeligt, at til Trods for at vi har haft denne uduelige og evneløse Regering, mener den nye Regering overhovedet ikke, at den behøver at beskæftige sig med noget, der hedder Erhvervskrise. Redningskorpset kommer ilende, men desværre for sent, det værste har ordnet sig uden Socialdemokratiets Hjælp og Støtte.

Ogsaa med Hensyn til Arbejdsløsheden maa Statsministeren begynde Regeringens første Arbejdssamling med at oplyse, at Beskæftigelsesforholdene er stærkt bedrede. Det maa for en rettroende Socialdemokrat lyde højt besynderligt. Det er jo en af Socialdemokratiets ophøjede Læresætninger, at Arbejdsløsheden først og fremmest bestemmes af den Regeringspolitik, der føres, at Arbejdsløsheden først og fremmest er Produktet af en forfjetlet Regeringspolitik, og at stor Arbejdsløshed her i Landet i Virkeligheden altid har sin egentlige Aarsag i Venstreregeringernes Uduelighed og Uvirksomhed, medens det jo omvendt er Socialdemokratiets Specialitet at bekæmpe og udrydde Arbejdsløsheden gennem Regeringsforanstaltninger.

Paa Baggrund heraf maa det jo siges, at den virkelige Udvikling har formet sig højt ejendommeligt, ja man maa vel næsten sige, at den har formet sig paa en højt upassende Maade. I 2½ Aar, 1924—26, havde vi den første socialdemokratiske Regering, og Arbejdsløsheden tillod sig alligevel at stige fra Maaned til Maaned og naaede til det højeste Procenttal af arbejdsledige, vi nogen Sinde har haft, netop i den Maaned, da den socialdemokratiske Regering gik af og afløstes af en Venstreregering. Og saa underligt er det gaaet bagefter, at nu, da Venstreregeringens Arbejde er bragt til Ophør og den socialdemokratiske Regering skal til at tage fat, er Arbejdsløsheden nede paa et Tal, som vi skal helt tilbage til Inflationsaaret 1924 for at finde et Sidestykke til.

Det er ejendommeligt. Men mig forekommer det, at her bekræftes paa en mærkelig Maade det kendte Ord, at graa er al Teori, kun Livets Træ er grønt. Derfor

er det gaaet saa helt modsat af, hvad de socialdemokratiske Teorier har ment at kunne danne Begrundelse for.

Og hvor er alle Socialdemokraternes Forslag til Arbejdsløshedens Bekæmpelse blevet af? Hvor er Forslaget om Toldforhøjelser paa indtil 24 pCt. af Varenes Værdi blevet af? I Programtalen nævnes de selvfølgelig slet ikke — der er mere, som ikke nævnes der —, men andetsteds har den højtærede Statsminister ladet sig forlyde med, at „andre Omstændigheder“ — tror jeg nok det var; jeg har ikke mine Citater i Orden saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, men jeg tror ikke, jeg husker fejl — havde medført, at dette Middel ikke mere kunde anvendes.

Men hvori disse ændrede Omstændigheder bestaar, nævner Statsministeren imidlertid ikke; det overlades til enhver efter eget Tykke at finde ud af, hvad det er for Omstændigheder, der har faaet Statsministeren til i hvert Tilfælde for Øjeblikket at afsvære alt, hvad der har med Toldbeskyttelse at gøre. Men mon ikke Statsministeren alligevel, i hvert Tilfælde inderst inde, er rigtig veltilfreds med, at alle disse Forslag i sin Tid ikke blev til noget? Det vilde i hvert Tilfælde ikke have klædt Statsministeren særlig godt, om han, da han for nylig rejste til Folkeforbundsforsamling i Genève, var kommet derned med et vedtaget Forslag af et Indhold som det, Socialdemokratiet i sin Tid fremsatte vedrørende Toldbeskyttelse.

Og saa de offentlige Arbejder til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, disse offentlige Arbejder, som Socialdemokratiet under den tidligere Regering aldrig kunde faa nok af, hvor er de blevet af? Hvad er det ikke, vi her maa opleve! Vi hører en socialdemokratisk Finansminister ved Finanslovsforslagets Forelæggelse staa frem og ligefrem rose sig af, at han af al Magt har holdt igen paa Anlægs- og Byggeudgifter og kun søgt Bevilling til saadanne større Foranstaltninger, som er vedtaget og paabegyndt under den forrige Regering.

Jeg maa indrømme, at den højtærede Statsminister udtalte sig med noget større Forsigtighed; han talte om visse ekstraordinære Foranstaltninger. Men hvad Statsministeren mener dermed, er der ingen, der faar at vide; formodentlig ved Statsministeren det ikke selv, det er jo, saa vidt jeg har forstaaet, en af de Ting, som denne vidunderlige Markedskommission, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stillede saa store Forventninger til, skal klare. Med Hensyn til de offentlige Arbejder anvender